

مزار شماره

شماره اول که تو زبا

کتاب شماره

از آن فرستاده گفتم و مطر مطر نوشتی

و چشم بست تو از خون شومانی

تو زنی چو زاده ای ایران

مزاره، شعر درستی

بنا بود که من از سال ۱۳۳۴

که من زلفه به خاکم

تو نیز مانی بدی

به یاد او در امر فریاد که با هم

در انتظار گذشتی از روزگار تو دینی

خویش - خویشی

x x x

۱۹۵۶

۱۳۴۴